



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Blažkem ve věci

žalobce: **P. K.**
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Vlastimilem Mlčochem
sídlem Sekaninova 1204/36, 128 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2017, č. j. OAM-459/ZA-ZA11-VL16-2017,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým mu nebyla udělena mezinárodní ochrana v České republice podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

2. Žalobce rozdělil žalobní body na dva okruhy: „*k otázkám skutkovým*“ a „*k otázkám právním*“.
3. *K otázkám skutkovým* namítl, že žalovaný vycházel z nesprávných a nepřesných podkladů a závěrů. Materiály, které žalovaný užil, se dle žalobce v podstatě nezabývají vnitropolitickou situací na Ukrajině. Nevystihují nástup nejrozličnějších nevládních sil k moci, ať už oligarchů, či nejrozličnějších paramilitárních jednotek jako je Pravý sektor a podobně. Dle žalobce samotný konflikt na Ukrajině eskaluje, a to za výrazné pomoci Ruské federace a USA, které do oblasti konfliktu dodávají nejmodernější zbraně a zbraňové systémy. Na podporu uvedených tvrzení žalobce odkázal na článek „Ukrajina se připravuje na válku a Porošenko odstranil sám sebe od velení“, ze dne 12. 10. 2017, dostupný na adrese <https://cz.sputniknews.com/nazory/201710126116944-ukrajina-valka-poroshenko-veleni/>. Text je zaměřen na výnos tehdejšího prezidenta Ukrajiny, Petra Porošenka, kterým uvedl v platnost rozhodnutí ukrajinské Rady národní bezpečnosti a obrany „O hlavním stanu vrchního velitele“. Autor článku konstatuje politický vliv šéfa ukrajinské bezpečnostní rady, Oleksandra Turčynova, který „se pokouší zmonopolizovat samotnou moc tím, že bere Porošenkovi reálné páky.“ Turčynov získal možnost kontroly nad činností vlády a nyní, v případě válečných akcí, bude řídit hlavní stan a jmenovat jeho členy. Prezident Ukrajiny se tím octne v úloze nominální hlavy státu, která pouze formálně posvěť rozhodnutí přijatá předem. Turčynov je v článku popisován jako „nejvlivnější člověk na Ukrajině.“ Na druhé straně prezident Ukrajiny, Petro Porošenko, jako „slabý, líný a ne vždy adekvátní prezident, který nemůže nic postavit proti Tučynovi...“ Podle článku Ukrajina bude válčit, neboť „válka je to jediné, co ještě nějakou dobu může udržovat celistvost země“. „Ukrajina má na válce příliš velký zájem, než aby si mohla dovolit neválčit alespoň s Donbasem. Bez pochyb ale Ukrajina bude bojovat sama se sebou. Úroveň nespokojenosti s vládou je příliš vysoká, různost v názorech uvnitř vlády je příliš silná, než aby další vlna násilí mohla být lokalizována pouze na východě. Válka se musí rozšířit na celé území země.“
4. *K otázkám právním* žalobce předně namítl, že žalovaný nesprávně interpretuje institut uprchlíka *sur place*. Žalobce se označuje za takového uprchlíka, tj. za osobu, která opustila svou zemi z jiných důvodů a po vypuknutí konfliktů ve své zemi nebo po zhoršení bezpečnostní situace se stala uprchlíkem nebo osobou, která by měla požívat doplňkové ochrany. V této souvislosti žalobce argumentuje, že pojem uprchlík je v rámci Evropské unie „částečně autonomním pojmem evropského práva“.
5. Žalobce dále vytkl žalovanému, že nesprávně posuzuje charakter konfliktu na Ukrajině. Rusko-ukrajinská válka je dle žalobce „postmoderní hybridní válkou“ s vysoce nepřiznivými dopady na civilní obyvatelstvo. Jako taková vyvolává větší obavy z možného přímého ohrožení na životě než totální konflikt. Pro definici pojmu „postmoderní válka“ žalobce odkázal na článek Lucie Vargové „Postmoderní válka: může být konflikt ve Rwandě označen jako postmoderní válka?“, publikovaný na webu www.sekuritaci.cz. Namítl, že závěry Nejvyššího správního soudu, který prosazuje pojem totální konflikt, jsou v rozporu s tezemi uvedeného článku. Judikatura Nejvyššího správního soudu užíváním pojmu totální konflikt vytváří dojem, že jednotliví obyvatelé Ukrajiny nejsou v přímém ohrožení života, tedy že jim není nutno poskytovat alespoň doplňkovou ochranu. Žalovaný podle žalobce vůbec nereflektuje zhoršující se podmínky ve vnitrozemí Ukrajiny, kde se střetávají „politické a ekonomické zájmy nejrozličnějších

politických a mocenských sil“. Žalovaný používá materiály nevládních organizací, které se fakticky nezabývají situací ve vnitrozemí Ukrajiny.

6. Na závěr žalobce namítl, že žalovaný ve své praxi zcela pomíjí společný evropský azylový systém, ke kterému se ČR oficiálně hlásí. Zatímco úspěšnost žadatelů o mezinárodní ochranu v Evropské unii dosahuje v průměru cca 45–49 %, v ČR je to 1–2 %.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného a repliky žalobce

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žalobních námitek a setrval na správnosti žalobou napadeného rozhodnutí, na nějž odkázal. Dále konstatoval, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je snaha žalobce o legalizaci jeho dalšího pobytu v ČR, s cílem dál zde pracovat a žít se svou rodinou. Žalobce odmítá návrat do vlasti rovněž z důvodu špatné bezpečnostní a ekonomické situace na Ukrajině. Obává se také rozpadnutí rodiny v případě jeho dočasného odjezdu na Ukrajinu. Žalovaný je přesvědčen, že zjistil dostatečně skutkový stav, který mu umožňoval vydat ve věci rozhodnutí. Případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce v průběhu správního řízení uvedl a opatřil si potřebné podklady. K námitce o nedostatečném posouzení vnitřního ozbrojeného konfliktu probíhajícího na Ukrajině žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního, z níž ve svém rozhodnutí vycházel.
8. Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného replikou ze dne 21. 4. 2018, v níž zopakoval, že podle jeho názoru se situace v oblasti přímých bojů mezi separatisty a ukrajinskou armádou neustále zhoršuje. Na podporu tohoto tvrzení odkázal na článek „Na Ukrajině přitahuje. Zuří tu nejhorší boje za poslední měsíce“, publikovaný dne 19. 12. 2017 na webu www.tyden.cz, a na článek „Výrazně jiný pohled na Ukrajinu, než vám hlásí Miroslav Karas. V Praze ho představil bývalý diplomat Bašta i hosté přímo z místa“, publikovaný dne 30. 11. 2017 v Parlamentních listech. První ze zmíněných článků pojednává o zhoršené situaci v Doněcké oblasti, kde se terčem palby separatistů stala vesnice Novoluhanske. Druhý z citovaných článků se týká besedy o současné situaci na Ukrajině nazvané Jiná Ukrajina, která se konala v Praze dne 29. 11. 2017 a které se zúčastnili bývalý ministr a velvyslanec v Rusku a na Ukrajině Jaroslav Bašta, velvyslanec ČR v USA Hynek Kmoníček, bývalý policejní prezident a publicista Stanislav Novotný a hosté z Ukrajiny – Jurij Dumanskij a Alexandr Čopa. S poukazem na tyto články žalobce konstatoval, že materiály „*samozvaných neziskových organizací, které jsou často financovány z neznámých zdrojů, nelze v praxi OAMP dále využívat.*“
9. K pojmu totální konflikt žalobce dodal, že tento pojem vystihuje spíše situaci ve dvacátém století, kdy probíhaly velké konflikty mezi státy. Ve dvacátém prvním století jsou takovými konflikty válka v Íráku a válka v Sýrii, ani v těchto zemích však nelze úplně jednoznačně říci, že se jedná o totální konflikt. Proto je dle žalobce nutné zdůraznit, že v posledních cca 30 letech se jedná spíše o lokální války či občanské války v jednotlivých zemích, které nejsou totálními konflikty v pojetí zastávaném Nejvyšším správním soudem. Civilní obyvatelstvo je ale citelně zasaženo i těmito lokálními konflikty. K situaci v Kyjevě, odkud pochází, žalobce dále odkázal na článek Terezy Spencerové „Plíživý rozval Ukrajiny nabírá na obrátkách“, publikovaný 4. 8. 2015 v Parlamentních listech.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalobu shledal nedůvodnou.

11. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že žalobce požádal dne 7. 6. 2017 v Příjímacím středisku cizinců Zastávka o mezinárodní ochranu v ČR. Jako důvod žádosti uvedl: „*Mám tady rodinu. Nemám na Ukrajině kam jít. Jiný důvod nemám.*“ Při pohovoru k žádosti konaném dne 19. 6. 2017 tyto důvody zopakoval a doplnil, že kdyby začala válka, bude tady s rodinou. Za důvod přicestování do ČR označil bídu, která jej k tomu donutila. Na dotaz, jaká je bezpečnostní situace v místě jeho posledního bydliště (vesnice Jablonycja, okr. Nadvirňanský) žalobce odpověděl, že „*je tam bezpečno, ale můžeš tam umřít hladem, tam není práce. Rostou tam jen brambory, šišky na stromech a zeli.*“ Na Ukrajině má rodiče, ale ti žijí v bytě se dvěma pokoji (na adrese uvedené shora). Žalobce označil za nemožné žít s nimi byt jen do doby legalizace jeho pobytu v ČR (do doby vyřízení povolení k pobytu v ČR), neboť tam není místo. Jako jediný důvod, který mu brání v návratu na Ukrajinu opakovaně uvedl, že nemá kde bydlet. Ke svým obavám po návratu do vlasti žalobce sdělil, že jediné, co by mu hrozilo, by bylo to, že by se mu rozpadla rodina, neboť musí počítat i s tím, že manželka by na něj v ČR nepočkala.
12. Žalovaný ve svém rozhodnutí ze dne 6. 12. 2017 dospěl k závěru, že u žalobce není dán žádný z důvodů pro udělení mezinárodní ochrany dle zákona o azylu.
13. Mezinárodní ochranu lze udělit ve formě azylu nebo doplňkové ochrany; shledá-li správní orgán, že jsou naplněny důvody pro udělení azylu podle § 12, 13 nebo 14, udělí žadateli přednostně azyl. Pokud dospěje k závěru, že nebyly naplněny důvody pro udělení azylu jako vyšší formy mezinárodní ochrany, posoudí, zda žadatel nesplňuje alespoň důvody k udělení doplňkové ochrany.
14. Podle § 12 zákona o azylu v platném znění se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
15. Krajský soud souhlasí s žalovaným, že v žalobě zmiňované důvody nemohou vést k závěru o tom, že by žalobci měl být udělen azyl. Žalobce nebyl v zemi svého původu pronásledován ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu. Žalobce žádné skutečnosti o tom, že by vyvíjel činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod na Ukrajině, za kterou by byl nějakým způsobem postihován, ani neuváděl. Z jeho výpovědi zcela jasně vyplynulo, že ve své vlasti neměl dosud žádné problémy se státními orgány. Důvody svého odchodu z Ukrajiny s touto problematikou vůbec nespojoval. Žalobce dále neuvedl nic, co by svědčilo o tom, že by mu na Ukrajině hrozilo pronásledování z některého z azylově relevantních důvodů vyjmenovaných v § 12 písm. b) zákona o azylu. Špatná bezpečnostní situace a špatné podmínky k životu v zemi původu žadatele o mezinárodní ochranu nepředstavují samy o sobě důvod k udělení azylu.
16. Žalovaný dále řádně zdůvodnil, proč žalobci neudělil tzv. humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu (viz str. 7 napadeného rozhodnutí). Krajský soud na toto odůvodnění v plném rozsahu odkazuje.

17. Žalobcem uplatněné žalobní námitky se nicméně týkají především subsidiární formy mezinárodní ochrany – doplňkové ochrany. Krajský soud se tedy bude zabývat především otázkou, zda ob stojí závěr žalovaného, podle nějž není důvod udělit žalobci ani doplňkovou ochranu.
18. Dle § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Dle § 14a odst. 2 téhož zákona se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR.
19. Žalobce poukazuje na bezpečnostní situaci na Ukrajině a rozebírá povahu konfliktu, který zde probíhá. Jeho argumentace tak patrně směřuje k tomu, že mu v případě návratu na Ukrajinu hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Polemizuje přitom se samotnými východisky, na nichž je založeno hodnocení situace na Ukrajině provedené žalovaným. Podle žalobce by pro hodnocení současného ukrajinsko-ruského konfliktu byl vhodnější koncept postmoderní války, spíše než kritéria, s nimiž operuje ve své judikatuře Nejvyšší správní soud (viz výše body 5 a 9).
20. Podmínky, které musí být splněny k tomu, aby žadateli o mezinárodní ochranu mohla být udělena doplňková ochrana podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, podrobně popsal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008 – 68. Test aplikovatelný dle Nejvyššího správního soudu na dané ustanovení má tři kroky, které lze přeformulovat do následujících otázek: (1) nachází se žadatelova země původu v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu?; (2) je žadatel o mezinárodní ochranu civilistou?; (3) hrozí žadateli o mezinárodní ochranu vážné a individuální ohrožení života nebo tělesné integrity z důvodu svévolného (nerozlišujícího) násilí? Aby bylo možné učinit závěr o existenci hrozby vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, musí být odpověď na všechny tři otázky kladná.
21. Nutno dodat, že ustanovení § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu vychází z čl. 15 písm. c) tzv. kvalifikační směrnice [původně směrnice Rady č. 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany; nyní směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (přpracované znění)].

22. Z rozsudku Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) ze dne 17. 2. 2009 ve věci C-465/07, *M. a N. Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, pak vyplývá, že existují dvě alternativní možnosti, kdy je dána hrozba „vážného a individuálního ohrožení života nebo tělesné integrity z důvodu svévolného (nerozlišujícího) násilí“. Tyto dvě možnosti se odvíjí od intenzity ozbrojeného konfliktu. Existence takového ohrožení je dána za prvé „pokud míra svévolného násilí, kterou se vyznačuje probíhající ozbrojený konflikt, ... dosáhne natolik vysoké úrovně, že existují závažné důvody domnívat se, že by civilista byl v případě vrácení do dotyčné země nebo případně regionu vystaven – z pouhého důvodu své přítomnosti na území této země nebo regionu – reálnému nebezpečí uvedeného ohrožení“ (bod 43 rozsudku ve věci *Elgafaji*). Druhá možnost nastane tedy tehdy, kdy sice ozbrojený konflikt nelze klasifikovat jako „totální konflikt“, nicméně žadatel je schopen prokázat dostatečnou míru individualizace jemu hrozícího svévolného (nerozlišujícího) násilí. Jinak řečeno, v případě totálního konfliktu hrozí vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu v zásadě každému žadateli přicházejícímu z této země původu či postiženého regionu, neboť pouhá přítomnost na území této země nebo regionu jej vystavuje reálnému nebezpečí ohrožení života a tělesné integrity. V případě konfliktu nemajícího charakter totálního konfliktu pak musí žadatel prokázat dostatečnou míru individualizace, a to např. tím, že prokáže, (1) že již utrpěl vážnou újmu nebo byl vystaven přímým hrozbám způsobení vážné újmy ve smyslu čl. 4 odst. 4 kvalifikační směrnice; (2) že ozbrojený konflikt probíhá právě v tom regionu jeho země původu, ve kterém skutečně pobýval, a že nemůže nalézt účinnou ochranu v jiné části země; či (3) že jsou u něj dány jiné faktory (ať už osobní, rodinné či jiné), které zvyšují riziko, že terčem svévolného (nerozlišujícího) násilí bude právě on (v podrobnostech viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 28/2008 – 68).
23. Z výše uvedeného je patrné, že Nejvyšší správní soud neužívá pojem „totální konflikt“ náhodně, ale že daný pojem vychází z práva EU. Zároveň není pravda, že by judikatura Nejvyššího správního soudu omezovala možnost přiznání doplňkové ochrany dle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu pouze na případy žadatelů, kterým hrozí návrat do zemí, v nichž probíhá „totální konflikt“ (což je v 21. století skutečně spíše výjimečná věc). Doplňkovou ochranu lze za určitých (výše specifikovaných) okolností udělit i žadatelům pocházejícím ze země, ve které probíhá ozbrojený konflikt o nižší intenzitě. Krajskému soudu nepřísluší vstupovat do akademické debaty na téma, který koncept je příhodnější pro hodnocení ozbrojených konfliktů probíhajících v současnosti. Jeho úkolem je aplikovat relevantní právní úpravu na posuzovaný případ, a to ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu a Soudního dvora vykládající tuto právní úpravu.
24. Krajský soud souhlasí s žalovaným, že konflikt, který nyní probíhá na Ukrajině, nelze hodnotit jako „totální konflikt“ ve výše uvedeném smyslu. Ze zpráv o zemi původu shromážděných žalovaným je zřejmé, že zhoršená bezpečnostní situace přetrvává pouze v Doněcké a Luhanské oblasti, tedy na jihovýchodě země, situace na západě a ve středu země je klidná a stabilní. Také Nejvyšší správní soud k bezpečnostní situaci na Ukrajině opakovaně uvedl, že „na Ukrajině nelze ani dříve, ani v současné době klasifikovat situaci jako „totální konflikt“, neboť probíhající ozbrojený konflikt nedosahuje takové intenzity, že by každý civilista z důvodu své přítomnosti na území Ukrajiny byl vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. Nutno upozornit, že se jedná o konflikt izolovaný pouze na východní části Ukrajiny, přičemž jeho intenzita i v dotčených oblastech výrazně

kolísá“ (viz usnesení ze dne 15. 1. 2015 č. j. 7 Azs 265/2014 – 17, obdobně usnesení ze dne 25. 3. 2015, č. j. 3 Azs 259/2014 – 26; ke shodným závěrům Nejvyšší správní soud dochází i v celé řadě novějších rozhodnutí).

25. Místem pobytu žalobce na území Ukrajiny byla Ivanofrankivská oblast, která se nachází v jihozápadní části země. Ta nebyla vojenskými událostmi nijak významněji zasažena, a nelze tudíž dovozovat, že by zde hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy ve smyslu dotčených ustanovení zákona o azylu. Žalobce neuvedl ani žádné konkrétní skutečnosti svědčící o tom, že by zde byl vystaven přímým hrozbám způsobení vážné újmy, popřípadě že jsou u něj dány jiné osobní faktory, které zvyšují riziko, že terčem svévolného násilí bude právě on.
26. Krajský soud zároveň považuje skutkový stav zjištěný žalovaným za dostatečný. Žalovaný vycházel z výnosu prezidenta Ukrajiny č. 411/2016 ze dne 26. 9. 2016, ze zprávy *Freedom House*: Svoboda ve světě 2017 – Ukrajina, z 22. 3. 2017, z výroční zprávy *Amnesty International* 2017 ze dne 22. 2. 2017, ze zprávy Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva (OHCHR) o stavu lidských práv na Ukrajině ze dne 13. 6. 2017 a z informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR (OAMP) „Situace v zemi – Ukrajina“ ze dne 24. 7. 2017. Nutno dodat, že uvedená informace OAMP vychází z velkého množství dalších zpráv o zemi původu zpracovaných rozličnými subjekty (*Amnesty International*, *Freedom House*, OFPRA, *Human Rights Watch*, *Immigration and Refugee Board of Canada*, *Norwegian Refugee Council* a další). Požadavky na podklady pro rozhodnutí žalovaného se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudku ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 – 81, podle kterého musí být užité podklady (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, (4) transparentní a dohledatelné. Krajský soud je toho názoru, že podklady rozhodnutí, ze kterých žalovaný vycházel, tyto požadavky splňují.
27. Naopak žalobce zpochybňuje závěry plynoucí z těchto podkladů pomocí odkazů na články ze zdrojů, které lze jen stěží označit za důvěryhodné či vyvážené – zejména Parlamentní listy a Sputniknews zcela jistě nelze považovat za seriózní média. Organizace jako *Amnesty International* či *Freedom House* (žalobcem hanlivě označované za „samozvané, často financované z neznámých zdrojů“) jsou oproti nim bezpochyby důvěryhodnějším zdrojem informací a jejich zprávy o zemích původu mají pro krajský soud vyšší vypovídací hodnotu. Krajský soud proto nepovažoval za nutné blíže se zabývat obsahem článků, na které žalobce odkazuje.
28. K žalobní námitce, podle níž žalovaný nesprávně interpretuje institut uprchlíka *sur place* (viz výše bod 4 rozsudku), krajský soud uvádí, že mu není zřejmé, v čem by tato údajná nesprávná interpretace měla spočívat. Žalovaný v obecné rovině nijak nezpochybňuje, že i osoba, která původně opustila svou zemi původu z jiných důvodů, může po vypuknutí konfliktu nebo po zhoršení bezpečnostní situace v této zemi splňovat podmínky pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany. Žalobce ale tyto podmínky nesplňuje, jak bylo uvedeno výše.
29. Důvodná není ani žalobní námitka, podle níž žalovaný ve své praxi zcela pomíjí společný evropský azylový systém (viz výše bod 6). Česká republika je sice statisticky vzato přísnější při rozhodování o žádostech o udělení mezinárodní ochrany než většina členů společného evropského azylového systému, z takového obecného

konstatování ale nelze bez dalšího dovozovat závěr o tom, že žalovaný v tomto konkrétním případě rozhodl nezákonně.

V. Závěr a náklady řízení

30. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
31. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 30. dubna 2019

Mgr. Tomáš Blažek v. r.
samosoudce